

El senyor Callén creu que això és menar les atribucions de les comissions. Ho nega el senyor Lladó, perquè les comissions són inferiors al Ajuntament.

El senyor Nualart està conforme en tot lo que signa garantint els interessos del Ajuntament. Creu que el concessionari ha comès importants abusos: ha instal·lat una tómbola, subarrendant per 10 duros diaris, ha posat una ruleta il·legal i ha subarrendat altres atraccions, cobrant-ne 35 per 100.

Això no pot continuar. L'orador té ben clar que la gent no pot pagar més. El senyor Nualart, indignat: — Que, posat en acta aquestes paraules.

El senyor Nualart. — Que constin; no'm preocupo. Desde'l moment en que hi ha talons d'entrada no segellats i no inutílissims, no hi ha dubte de que hi ha defraudació.

El senyor Sol. — Si senyor, hi ha defraudació; és ben clara.

Circulen de mà en mà bitllets d'entrada sense segellar. El senyor Nualart ensenya un talonari ja usat, que té la cuberta sense segellar.

El senyor Nualart proposa que de la proposició s'extingui tot lo que és responsabilitat, que dubta que existeixin, i s'hi deixi sol lo que garanteix els interessos municipals.

El senyor Monegal és partidari d'una ponència mixta que comenci investigant el dret del concessionari de cobrar entrades. Aquesta és la qüestió pèria, i per això la proposició que temps passat va presentar el senyor Sans demanant que'l 90 per 100 d'entrades se destinessin a beneficència, no té cap ni pocs de sentència. Insisteix en que no s'ha de nomenar una ponència de Foment, sinó d'Hisenda i Foment.

El senyor Sol creu que no s'havien d'autoritzar les atraccions i lamenta la poca seguretat de les instal·lacions. Creu també que'l concessionari no està autoritzat per explotar, com fa, els anuncis industrials a les tanques.

El senyor Marià discuteix acaloradament ab el senyor Nualart, dificultant sentir al orador.

El senyor Sans declara que ab la proposició a que ha al·ludit el senyor Monegal, pretén que lo que's recaptés per entrades, se destinés tot als pobres.

El senyor Monegal observa que la proposició deya ben clar que s'hi destinés un tant per cent.

— Procuri el senyor Sans—afegeix— una altra vegada saber lo que firma.

El senyor Mir manifesta que hi ha abusos s'havien de pagar, però l'Ajuntament no hi ha d'afavorir els interessos d'uns empresaris contra els del concessionari. Opina que la intervenció al Parche és difícil, i que, ja que el l'Espectacle dona resultats per ser del agrado del públic, s'hauria d'imposar un cànon fort en compte de cobrar el tant per cent.

Afegeix que la comissió d'Hisenda va oferir odir un tros del Parche als empresaris del Caràcter, que nega que qués se queixaven. Dita també que a l'Hisenda hi ha una ponència per a entendre en lo de les atraccions, i la presideix precisament el senyor Lladó.

En quant a la proposició del senyor Lladó, diu que votaria en contra, perquè haventhi dues ponències, no veu per què s'ha de nomenar una comissió consistorial. Critica al senyor Lladó per haver portat a sessió pública notes de la reunió de la comissió, i per part dels empleats hi hagués hagut interès per ocultar; les notes han estat sempre a disposició de tothom: no s'ha ocultat res.

El senyor Marià diu que sempre hi ha denúncies de defraudacions, però no se'n demostra cap. En quant a les cubertes de talonaris sense segellar, exhibides pel senyor Nualart, demana que siguin canviades al tancat. Negue que tingui cap interès en lo de les atraccions.

Diu que anant des d'hores diàries els «Urals» no's poden recaptar més enllà de 800 pessetes. Els números llegits pel senyor Lladó són, per lo tant fantàstics. Acaba dient que s'hauria d'averiguar si algun regidor té que veure ab alguna de les instal·lacions.

Varies veus: — Digueu el nom.

El senyor Marià. — L'interès ja ho veu.

El senyor Monegal diu que renuncia a formar part de la ponència d'Hisenda que ha d'entendre en les atraccions.

El senyor Lladó declara que aquesta ponència no té l'amplitud que pretén el senyor Mir, sinó que sols s'ha de cuidar de si procedeix destinar l'import de les entrades a beneficència.

Annuncia una nova proposició que creu que sintetiza les opinions exposades.

Nova proposició

La proposició demana'l nomenament d'una comissió consistorial composta de dos regidors de cada una de les tres permanents presidits per l'alcalde, la qual doni dictamen a la sessió pròxima.

La firmen els senyors Lladó, Nualart i Monegal.

El senyor Santamaría creu que hi ha excés de protecció al concessionari de les atraccions del Parche per uns regidors, i excés de perjudici en contra, per altres.

(Protestes dels radicals.)

El senyor Santamaría. — Si's volgués parlar clar, s'hauria de dir que, ab la excusa de lo del Parche, se discuteix una altra cosa. (Més protestes.)

El senyor Herrero. — ¿Què?

El senyor Santamaría. — Ja ho veu el senyor Herrero.

El senyor Herrero. — Jo no veig res.

El senyor Santamaría. — Donchs, S. S. és ego.

(Se refereix a la divisió política entre els dos grups de la majoria radical.)

El senyor Santamaría, li diu que no té cap perjudici contra'l «Urals», perquè precisament ell va votar en pro de la instal·lació.

Ab lo que no està conforme es ab que'l concessionari fassi grans negocis il·legals. Creu que la qüestió del Parche tindrà molt joc...

El senyor Herrero. — Y molts quarts... (Grans rialles.)

El senyor Vínaxa. — Pera l'Ajuntament, el concessionari és altra cosa.

El senyor Figueras diu que sempre ha estat en contra de certes diversions del Parche, com és una ruleta i altres coses. Admet, creu que no s'havia de cedir un tros de Parche a un particular. Creu que s'havia de dir als ciutadans que no pagessin pera entrar.

El senyor Santamaría declara que sempre ha dit la veritat i seguirà dient-la. En lo del Parche, no s'ha dit lo que s'havia de dir. Hi hagué un estranger, M. Nazer, que posà atraccions, s'arruïnà, i mingó's.

El senyor Vínaxa. — ¿Que mai entera't d'un nivell?

El senyor Santamaría diu que's amos de les atraccions són tres: un radical, un nacionalista i un regionalista, ab lo qual s'han captat l'apoy de molts regidors. (Grans escàndol.)

El senyor Santamaría següent dient que molts negats radicals no faran res contra les atraccions, per amistat ab el soci radical, que és el senyor Prades. (Protestes dels radicals.)

El senyor Nualart. — Y furor regidor, el senyor Prades.

A el senyor Santamaría. — No fora gens estrany.

El senyor Mir torna a parlar de la ponència d'Hisenda i diu que la sessió de la que ha estat en contra de certes diversions del Parche, com és una ruleta i altres coses. Admet, creu que no s'havia de cedir un tros de Parche a un particular. Creu que s'havia de dir als ciutadans que no pagessin pera entrar.

La proposició és aprovada ab l'esmena del senyor Mir.

Pera formar part de la comissió s'oposarà els senyors Ramoneda, Callén, Carrat, Janssens, Monegal i Nualart.

El peix

Se llegueix la proposició següent:

«Los concejales que suscriben tienen el honor de proponer al Consistorio la siguiente proposición:

1.º Que en atención a lo acordado por la Corporación municipal con fecha 23 marzo 1911, y teniendo en cuenta que desde que se creó el Mercado de San José viene autorizándose por todos los Ayuntamientos formados por todos las representaciones políticas, la exigencia de doce pesetas para la venta de pescado adjudicados diariamente entre iniciadores pertenecientes a la más humilde clase de esta capital dedicada a la industria pesquera, y en vista de que, sin que acuerdo municipal lo autorice, la razón moral ni económica puede servir de fundamento, se han adjudicado cuatro de los doce referidos puestos a determinadas personas con general protesta de la opinión pública que ha de ver con dolor como se manman esos pequeños beneficios otorgados y respetados desde fecha remota a los proveedores de Barcelona creando una situación privilegiada en favor de opulentos industriales.

2.º Que se retiren las concesiones provisionales que de cuatro de los referidos puestos se han hecho sorteándose nuevamente en igual forma que los ocho restantes.

La firmen els senyors Herrero, Figueras i Lladó.

El senyor Lladó l'apoya, lamentant que la comissió d'Hisenda llegís els senyors Mir disposés dels quatre llocs sense acord municipal, i que marçat l'acord posterior de que tornessin a ser sortejats, no s'hi hagi donat compliment, seguint la protecció als quatre beneficiats. Creu que'l radical radical ha de protegir als humils.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

El senyor Pardo exposa les gestions que va fer pera arribar a una transacció (que ja coneix el lector), i diu que'l comissionat dels peixaters van acceptar la fórmula de concòrdia, però després, no sab en virtut de que, van rebutjarla.

teriorment, o sia que la qüestió s'ha de resoldre en la comissió d'Hisenda, que és la única que pot autoritzar una solució. Creu que lo que s'ha fet és desviar la qüestió i que val més conformar-se ab la fórmula de concedir major nombre de llocs en la nova peixateria, que no pas trepitjar la llei. Això — afegeix — pot accontentar als peixaters, perquè ho poden prometre's quedes de les minories i de la majoria.

El senyor Pardo explica la proposició que no té altre fi que aconseguir els interessos dels peixaters ab la direcció del mercat. Era la fórmula, la que proposa'l senyor Santamaría, que creu que els peixaters haurien acceptat.

El senyor Lladó torna a parlar, i diu que la proposició del senyor Pardo és tan il·legal com la seva.

El senyor Albó, constant a l'afusell del senyor Santamaría, diu que's regionalistes sempre han anat en favor dels interessos legals dels obrers, i que ho demostraren votant la proposició dels dotze llocs, que resultà il·legal després de fets els presupostos. La intervenció del senyor Pardo demostra lo que he dit i en cas de trobar més legal, votaria lo més favorable als peixaters.

Però, vosaltres, diu—feru l'obra dels presupostos que son lley, i nosaltres com a partit d'ordre no podem votar contra la llei. Vosaltres sí, poden votar contra la llei, perquè hi heu votat sempre que heu volgut i us ha convingut.

El senyor Santamaría presenta una proposició incidental demanant que, a la major brevetat possible, la comissió d'Hisenda cridi dotze llocs en el mercat de la Boqueria, pera que s'otorguin per sorteig als venedors ambulants.

El senyor Lladó diu que no és incidental, i demana que's voti primer la proposició presentada per ell, que és la de prescindir de la llei.

El senyor Santamaría diu que es incidental, i recaba la prioritat en la votació.

Hi torna'l senyor Lladó ab la seva. Se passa a votació la proposició incidental.

La proposició del senyor Santamaría és aprovada per 27 vots contra 5 dels amics del senyor Lladó.

El senyor Albó diu que ha votat que sí, per entendre que's dotze llocs siguin sortejats i que la solució de concedir quatre llocs a quatre protegits era injusta.

El senyor Vínaxa declara que ha votat en contra per creure la proposició perjudicial.

El senyor Lladó creu que ab la votació s'ha consagrat l'abús de concedir quatre llocs als quatre protegits.

Final

S'aprova en alguns dictamen de l'ordre del dia i s'acaba la sessió a les 11.25.

Als voltants de Casa la Ciutat la policia havia pres precaucions. Al carrer de Fernando va ser dissolt un grup de peixaters i peixaters que donaven mostres de gran excitació.

Un grup de peixaters va venir anit a nostra Redacció a demanar que fessim constar que protestaven de que no els deixessin entrar a la Sala de Cent, ab tot i haver-hi espai de sobra.

No convenia als radicals que hi hagués gent que s'enterés de les seves baralles.

COMUNICATS

El Director de LA VEU DE CATALUNYA:

Molt senyor meu: prego a vostè se serveixi ordenar la publicació, en el diari de sa digna direcció i en la secció corresponent, de l'adjunta Real Order que ab data d'aquest dia hi ha signat notificada al infrascript per l'Il·l. senyor Delegat d'Hisenda d'aquesta província.

Ampliant les més expressives gracies se repeteix de vostè el seu més atent s. c. q. l. b. i. m.—Joseph Febrer Sistachs.

Delegación de Hacienda

DE LA

Provincia de Barcelona

La Dirección General del Tesoro Público en fecha 1.º del actual dice a esta Delegación de Hacienda lo siguiente:

El R. M. Sr. Ministro de Hacienda ha comunicado a esta Dirección General con fecha 28 de Junio próximo pasado la Real Orden siguiente:

Imo. Sr. Vista la instancia presentada por don José Febrer Sistachs, arrendatario de la Recaudación de las Contribuciones de la provincia de Barcelona, sobre prórroga del contrato de arrendamiento que termina en 30 de septiembre próximo acoñecido al nuevo pliego de condiciones aprobado por Real Orden de 19 de febrero de 1909.

RESULTANDO que en 12 de enero último el arrendatario de la Recaudación de las Contribuciones del Estado en la provincia de Barcelona don José Febrer y Sistachs a quien fué adjudicado por Real Orden de 11 de julio de 1901 dicho servicio, con sujeción al pliego de condiciones generales aprobado por Real Orden de 22 de febrero del mismo año y fué prorrogado en virtud de R. O. de 17 de marzo de 1906, en iguales condiciones, con la misma fianza y por otros cinco años que terminarán en 30 de septiembre del presente año, solicita otra prórroga del referido arrendamiento en las condiciones que se expresarán más adelante.

RESULTANDO que el Arrendatario solicitó como principal fundamento de su solicitud el resultado de su gestión que expone comparando cifras de tres períodos de cuatro años cada uno, correspondientes al primero a la gestión del primer Arrendatario, el segundo período a los cuatro primeros años del contrato del señor Febrer y el tercero a los cuatro primeros años de la prórroga de dicho contrato, apareciendo: 1.º que en el segundo período los ingresos reales en el Tesoro superaron 17.467.857 pesetas con 21 céntimos y los fallos se redujeron en 1.241.154 pesetas con 21 céntimos con relación a los del primer período, o sea los obtenidos por el anterior Arrendatario en los cuatro primeros años de su gestión; y 2.º que en el tercer período comprensivo de los cuatro primeros años de la prórroga del contrato los ingresos reales en el Tesoro superaron 10.900.665 pesetas con 76 céntimos y los fallos se redujeron en 622.004 pesetas con 88 céntimos con relación a los del segundo período o sea los cuatro primeros años del primitivo contrato del Sr. Febrer.

RESULTANDO que asimismo alega el Arrendatario como dato de su gestión que en la liquidación presentada en 31 de Diciembre de 1910, por recaudación ejecutiva importaban los ingresos en el Tesoro en concepto de cobros de los contribuyentes, en 1.241.154 pesetas con 21 céntimos con relación a los del primer período, o sea los obtenidos por el anterior Arrendatario en los cuatro primeros años de su gestión; y 2.º que en el tercer período comprensivo de los cuatro primeros años de la prórroga del contrato los ingresos reales en el Tesoro superaron 10.900.665 pesetas con 76 céntimos y los fallos se redujeron en 622.004 pesetas con 88 céntimos con relación a los del segundo período o sea los cuatro primeros años del primitivo contrato del Sr. Febrer.

RESULTANDO que asimismo alega el Arrendatario como dato de su gestión que en la liquidación presentada en 31 de Diciembre de 1910, por recaudación ejecutiva importaban los ingresos en el Tesoro en concepto de cobros de los contribuyentes, en 1.241.154 pesetas con 21 céntimos con relación a los del primer período, o sea los obtenidos por el anterior Arrendatario en los cuatro primeros años de su gestión; y 2.º que en el tercer período comprensivo de los cuatro primeros años de la prórroga del contrato los ingresos reales en el Tesoro superaron 10.900.665 pesetas con 76 céntimos y los fallos se redujeron en 622.004 pesetas con 88 céntimos con relación a los del segundo período o sea los cuatro primeros años del primitivo contrato del Sr. Febrer.

RESULTANDO que asimismo alega el Arrendatario como dato de su gestión que en la liquidación presentada en 31 de Diciembre de 1910, por recaudación ejecutiva importaban los ingresos en el Tesoro en concepto de cobros de los contribuyentes, en 1.241.154 pesetas con 21 céntimos con relación a los del primer período, o sea los obtenidos por el anterior Arrendatario en los cuatro primeros años de su gestión; y 2.º que en el tercer período comprensivo de los cuatro primeros años de la prórroga del contrato los ingresos reales en el Tesoro superaron 10.900.665 pesetas con 76 céntimos y los fallos se redujeron en 622.004 pesetas con 88 céntimos con relación a los del segundo período o sea los cuatro primeros años del primitivo contrato del Sr. Febrer.

RESULTANDO que asimismo alega el Arrendatario como dato de su gestión que en la liquidación presentada en 31 de Diciembre de 1910, por recaudación ejecutiva importaban los ingresos en el Tesoro en concepto de cobros de los contribuyentes, en 1.241.154 pesetas con 21 céntimos con relación a los del primer período, o sea los obtenidos por el anterior Arrendatario en los cuatro primeros años de su gestión; y 2.º que en el tercer período comprensivo de los cuatro primeros años de la prórroga del contrato los ingresos reales en el Tesoro superaron 10.900.665 pesetas con 76 céntimos y los fallos se redujeron en 622.004 pesetas con 88 céntimos con relación a los del segundo período o sea los cuatro primeros años del primitivo contrato del Sr. Febrer.

RESULTANDO que asimismo alega el Arrendatario como dato de su gestión que en la liquidación presentada en 31 de Diciembre de 1910, por recaudación ejecutiva importaban los ingresos en el Tesoro en concepto de cobros de los contribuyentes, en 1.241.154 pesetas con 21 céntimos con relación a los del primer período, o sea los obtenidos por el anterior Arrendatario en los cuatro primeros años de su gestión; y 2.º que en el tercer período comprensivo de los cuatro primeros años de la prórroga del contrato los ingresos reales en el Tesoro superaron 10.900.665 pesetas con 76 céntimos y los fallos se redujeron en 622.004 pesetas con 88 céntimos con relación a los del segundo período o sea los cuatro primeros años del primitivo contrato del Sr. Febrer.

RESULTANDO que asimismo alega el Arrendatario como dato de su gestión que en la liquidación presentada en 31 de Diciembre de 1910, por recaudación ejecutiva importaban los ingresos en el Tesoro en concepto de cobros de los contribuyentes, en 1.241.154 pesetas con 21 céntimos con relación a los del primer período, o sea los obtenidos por el anterior Arrendatario en los cuatro primeros años de su gestión; y 2.º que en el tercer período comprensivo de los cuatro primeros años de la prórroga del contrato los ingresos reales en el Tesoro superaron 10.900.665 pesetas con 76 céntimos y los fallos se redujeron en 622.004 pesetas con 88 céntimos con relación a los del segundo período o sea los cuatro primeros años del primitivo contrato del Sr. Febrer.

RESULTANDO que asimismo alega el Arrendatario como dato de su gestión que en la liquidación presentada en 31 de Diciembre de 1910, por recaudación ejecutiva importaban los ingresos en el Tesoro en concepto de cobros de los contribuyentes, en 1.241.154 pesetas con 21 céntimos con relación a los del primer período, o sea los obtenidos por el anterior Arrendatario en los cuatro primeros años de su gestión; y 2.º que en el tercer período comprensivo de los cuatro primeros años de la prórroga del contrato los ingresos reales en el Tesoro superaron 10.900.665 pesetas con 76 céntimos y los fallos se redujeron en 622.004 pesetas con 88 céntimos con relación a los del segundo período o sea los cuatro primeros años del primitivo contrato del Sr. Febrer.

RESULTANDO que asimismo alega el Arrendatario como dato de su gestión que en la liquidación presentada en 31 de Diciembre de 1910, por recaudación ejecutiva importaban los ingresos en el Tesoro en concepto de cobros de los contribuyentes, en 1.241.154 pesetas con 21 céntimos con relación a los del primer período, o sea los obtenidos por el anterior Arrendatario en los cuatro primeros años de su gestión; y 2.º que en el tercer período comprensivo de los cuatro primeros años de la prórroga del contrato los ingresos reales en el Tesoro superaron 10.900.665 pesetas con 76 céntimos y los fallos se redujeron en 622.004 pesetas con 88 céntimos con relación a los del segundo período o sea los cuatro primeros años del primitivo contrato del Sr. Febrer.

RESULTANDO que asimismo alega el Arrendatario como dato de su gestión que en la liquidación presentada en 31 de Diciembre de 1910, por recaudación ejecutiva importaban los ingresos en el Tesoro en concepto de cobros de los contribuyentes, en 1.241.154 pesetas con 21 céntimos con relación a los del primer período, o sea los obtenidos por el anterior Arrendatario en los cuatro primeros años de su gestión; y 2.º que en el tercer período comprensivo de los cuatro primeros años de la prórroga del contrato los ingresos reales en el Tesoro superaron 10.900.665 pesetas con 76 céntimos y los fallos se redujeron en 622.004 pesetas con 88 céntimos con relación a los del segundo período o sea los cuatro primeros años del primitivo contrato del Sr. Febrer.

RESULTANDO que asimismo alega el Arrendatario como dato de su gestión que en la liquidación presentada en 31 de Diciembre de 1910, por recaudación ejecutiva importaban los ingresos en el Tesoro en concepto de cobros de los contribuyentes, en 1.241.154 pesetas con 21 céntimos con relación a los del primer período, o sea los obtenidos por el anterior Arrendatario en los cuatro primeros años de su gestión; y 2.º que en el tercer período comprensivo de los cuatro primeros años de la prórroga del contrato los ingresos reales en el Tesoro superaron 10.900.665 pesetas con 76 céntimos y los fallos se redujeron en 622.004 pesetas con 88 céntimos con relación a los del segundo período o sea los cuatro primeros años del primitivo contrato del Sr.

Municipi

Supressió de la Guardia Urbana

La península de Governació que estudia la reorganització de les guardies municipals i urbanes, presentarà un dictamen que comprendrà les següents:

La Guardia Urbana queda suprimida, ingressant els seus individus a la municipal.

Seguirà essent comandant d'aquesta el senyor Mendiola.

Serà desarmada la guardia municipal excepte 200 individus que prestaran servei de nits o en llocs allunyats i pocs poblats.

Aquests 200 individus seran nomenats per l'alcalde i els demés per la comissió de Governació.

El què i oficials de l'urbana, cuidaran del ordenament, de l'oficina d'informacions i d'altres funcions semblants, quedant convertits en empleats administratius.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

Es clar, essent radicals i pocs amables la feina, s'els ha de donar necessàriament la raó.

Els metges municipals han manifestat que venen obligats a declinar la seva responsabilitat respecte a la eficàcia de les mesures que s'adopten, perquè es venen de punts molt lluny de la població, i a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

El veritable motiu de la supressió de la Guardia Urbana, és que alguns dels seus individus, afectes a la seva disciplina, no volen avenir a la disciplina del cos, ni a les obligacions que s'els imposa i creuen que essent municipals ho podran passar millor.

Diu que lamenta que'l senyor Durán i Ventosa no hagi pogut assistir a la sessió, tota vegada que, ab aquella eloqüència i claretat que li són característiques, hauria donat molt bona idea de la transcendència del vot i dels beneficis que pot reportar la Mancomunitat.

Els concorrents tributadors entusiastes aplaudiments al digne diputat regionalista pel seu brillant parlament.

A continuació parla el representant de la minoria de la Unió Catalana.

Don Antoni Sansalvador

També recorda les jornades electorals durant les quals va poder observar que la Solidaritat Catalana regnava encara en els pobles de l'alta montanya. Es a Barcelona que per una desagradable excepció no s'hi són aquell entusiasme per la germanor dels catalans que's troba arreu en tots els indrets de Catalunya.

Com que'l meu electors pensen aixís vaig entendre tot seguit la feina que jo tenia de realitzar a la Diputació. Per això en aquella sessió de constitució vaig dir aquelles paraules que ha restat el company Jansana i que afortunadament varen constituir una protesta.

Tots ens hem unit quan s'ha tractat de Catalunya, excepció feta dels terratenents, d'aquells que entre nosaltres s'hi senten forans, d'aquells que reben les ordres del dictador que's mana, d'aquells que no responen als barechs de la terra catalana.

Diu que es sempre convenient aquesta unió dels catalans, però arriba a obtenir les nostres aspiracions, perquè el projecte de la Mancomunitat en si es poca cosa i s'ha d'anar més lluny.

La Mancomunitat no es altra cosa que una lleu canalla al camp i que fruitaria més tard.

Empré la Diputació per ara no podia fer altra cosa, perquè vau dir que s'ha d'esser pràctic i s'ha d'obrar amb seny i serenitat.

El legislador, al fer l'esquadriment de Catalunya ab provincies, va fer la creació d'interessos i va assegurar bé prou de que la seva obra no pogués destruir-se ni ab quants discursos, ni ab grans facilitats.

Per aquesta raó tenia d'obrar ab tacte, tal com s'ha fet. D'aquesta manera vauran les restants provincies que Barcelona no vol transitar a ningú i també vauran que per a les Mancomunitats porta utilitats immediates.

Barcelona té característics en molt bon punt de comunicacions, té cultura. La Mancomunitat es la llargament de la seva mà generosa a les restants provincies.

Com a germana gran vol enriquir la les altres germanes i es ben just que escampi la riquesa per tot Catalunya, car al fi i al cap d'ella l'ha rebuda.

La Mancomunitat ens ha de donar una gran ventall: la de fer revivir la Solidaritat.

Ademés Catalunya treballarà d'aquí i anirà lluny. La seva acció serà ferma i tindrà la eficàcia de l'acció definitiva. L'Estat, davant de les peticions de Catalunya, no farà pas el sort, car li podrà dir: «Jo soc tota Catalunya».

L'Estat, que ja's coneix i que sab com sabem obrar, cuidarà prou de complir-les.

Molts i entusiastes aplaudiments coronen el discurs del senyor Sansalvador. Don Vicens Balcells donà l'acte per acabat, remarcant als oradors l'atenció que han tingut envers el Foment.

Va dir que quan la Mancomunitat sigui un fet podrà esboscarse la província de Catalunya de nova i bona de Catalunya, per Comarques. Anirà fent a nivells comparatius entre la Mancomunitat i l'obra de germanor que fan les escoles de mossen Cinto, que sosté'l Foment.

Fou molt aplaudit.

Els senyors Jansana i Sansalvador varen visitar acompanyats de la Junta del Foment, les escoles que aquest sosté, fent grans elogis de les mateixes.

Tribunals

Lo de Calala

Ahí al matí va continuar en la sala segona de lo criminal la vista de la causa de Calala.

El públic que hi assistia era escassísim.

El fiscal senyor Meras i l'advocat acusador don Joseph Ullé van fer els corresponents informes.

Es digno de fer notar que'l senyor Ullé va censurar durant tota mena de violències.

També va fer un molt notable informe l'advocat defensor dels processos Morató i Alabern, senyor Coll. En ell ha demostrat la culpabilitat dels seus defensats, desglant la trama novellesca que s'ha format al voltant d'aquests processos.

En conseqüència, el tribunal de dret va declarar sentència absolutoria.

L'advocat acusador don Joseph Ullé va demanar revisió per un nou jurat, mes la sala no hi va accedir.

La vista va acabar a dos quarts de nou de la nit.

Jurat de guardia per avuy: Fins a les onze del matí el del Hospital i fins a la nit el de l'Audència.

Lo del Marroch

De Tànger

Tànger, 6, 10 matí.

El Raisuli li tenia preparat allotjament. Reposarà a Arçila i seguirà son viatge a Tànger, hont arribarà a la primera hora del matí per embarcar en el torpedeier «Audaz» que'l portarà a Cadix i d'allí anirà a Madrid, cridat pel Govern.

L'acció espanyola

Madrid, 6, 515 tarda.

Tànger.—Una columna composta de tres companyies d'infanteria de Maròch, un esquadro de cavalleria i un pelotó de policia del tabac, va acampar a la nit darrera al So de l'Alcazar, i a primera hora del matí va continuar la marxa, arribant fins a poca distancia de Arçila.

Els soldats estan admirablement entrenats, degut a les moltes marxes que fan.

condi que en pocs moments se propagà a tot l'edifici.

La emoció i el pànic que's succeí ha produït a Casablanca son efecte a més, per soporífic que en dita forma havia una fabrica clandestina d'explosius.

Varies noticies

Madrid, 6, 915 nit.

Tànger.— Un telegrama de Mogador diu que aquell governador robé per un correu ràpid la noticia oficial de l'arribada, el 2, d'avant d'Agadir, d'un creuer alemany, noticia que originà la primitiva afirmació transmesa des Mogador de que s'havia portat a cap el desembarc.

S'està organitzant a Tànger una caravana de 150 camells i un centenar de mules que portaran a Fez municions i uniformes per les tropes xerifianes.

Ha arribat a Tànger, procedent de Anglaterra, abont ha assistit a les festes de la coronació, l'antic favorit de Abd-El-Aziz, Sidi-El-Mekki, protegit britànic.

Comuniquen de Fez que'l 30 arribà el metge del Soldat, don Francisco Garcia Belenguier, ab un dentista espanyol, suara contractat per en Muley Hafid.

Perà'l dia 14 de juliol, festa nacional francesa, preparà general Moirer una gran parada a Fez.

Un viatge que ha arribat de Alcázar, diu que l'estat sanitari de les tropes espanyoles es excel·lent. Sols hi ha hagut tres casos d'insolació, de caràcter lleu.

Aquest viatge fa elogis del campament espanyol, especialment de les tendes destinades a serveys sanitaris.

Aquests dies han arribat a Alcázar nombrosos comerciants i industrials espanyols que animen la població i fan petits negocis.

Forces de Marina

Madrid, 7, 1230 matí.

Cartagena.— Procedent de Larache ha entrat en aquest port el «Almirante Lobos».

Se diu que conduirà a Cadix forces d'infanteria de marina per completar el regiment que allí's formarà compost de contingents dels tres departaments.

De Tetuán

Tetuán.— Han disputat dos moros, un empleat de la Duana i altre espanyol, agredint aquell a aquest.

Els administradors de la Duana han curat al ferit, negant-se a realisar operacions, mentre no's llibertés al delinquant.

Molts comerciants han protestat davant del consell d'Espanya pels perjudicis que s'els ocasionava.

A última hora els moros han obert la Duana i ahavors s'ha posat en llibertat al delinquant.

Ha arribat el xerif de Wazan, acompanyat del seu fill.

El seu viatge té per objecte assistir a la boda d'una noblesa.

El xerif xerif una llinda escolta llecrats i esclaus.

Ahí varen arribar dos comandants, de infanteria i sanitat militar, acompanyats de les seves senyores respectives.

També ha arribat l'oficial de sanitat senyor Iradier cridat per prestar assistència al Anin de policia que està malalt.

Ha tornat el coronel.

Ha ingressat a la presó nova quatre moros del camp, acusats de robar.

Ha arribat un agent espanyol que intenta establir a Tetuán un dipòsit de tabac en combinació ab el monopoli, ab l'objecte de vendre més barata que les arrendaments.

El Sol s'ha vist molt concorregut. Fa una calor horrible.

De Tànger

Tànger.— El Guebbas ha rebut al bany del poblat abont se varen deturar alir les forces espanyoles prop de Arçila, manifestant que dees forces han entrat al regne a Alcázar.

Han acabat s'acordant les peticions ab els governadors de Guelib i Arçila.

El consell francès ha tornat de Mogador.

Aquest funcionari ha obtingut la disminució de drets de transit en la proporció de dos ters.

La mida ha entrat en vigor desde primer de juliol.

Un gran nombre de caravanes de camells esperaven aquesta dia per acudir a l'aquest benefici del comerç.

Escriten de Fez que, com en el programa tracta, les columnes de socors enviades per la pacificació de Fez, han començat un moviment de reculada per esglams.

La pacificació dels voltants de Fez permet portar el centre d'operacions a Mequinez, per més que 1.200 homes quedarien provisionalment a Darovak fins que la columna marroquina pugui mantenir el respecte de les tribus i els elements disidents de la ciutat.

Aquesta guarnició que serà reemplaçada gradualment per elements marroquins compondrà un batalló, una bateria i un esquadro.

Queda únicament al general Ditté el dupte de la nova ruta d'etapes que ha de trassar per netejar el bosc de Maròch, prop de Melhedia, per sotmetre als zems i passar després al territori dels zaers.

Se troba a Larache el consell d'Espanya a Fez don Manuel Cortés, que seguirà fins a Tànger.

(DE L'AGENCIA HAVAS)

gen més autoritat, que aquest document es aporific.

Rectificació

Paris, 6, 917 nit.

Berlin.— El Gabinet anglés no ha enviat cap nota, contestant a Alemanya, com havien suposat alguns diaris.

A la Cambra dels Comuns

Paris, 6, 952 nit.

Londres.— A la Cambra dels Comuns, Mr. Asquith, contestant a Mr. Balfour, ha dit que ben poca cosa podia manifestar actualment sobre les negociacions relatives a la qüestió del Marroch.

Ab tot — atorgat — desitjo que's complengui ben clarament quel Govern anglés consideri que ha sobrevingut una nova situació al Marroch, el desembarament futur de la qual pot afectar més directament als interessos britànics.

El Govern té confiança en que la discussió diplomàtica solucionarà la qüestió; i, en la part que Anglaterra pendrà en aquesta discussió, puç afirmar que procurarà protegir els seus interessos i complir els seus compromisos respecte de França.

De Alcázar

Paris, 6, 1112 nit.

Alcázar, 5.— Cent soldats d'infanteria de Marina i cent individus de la policia indigena, manats per un capità i acompanyats pel vis-consul espanyol, se han presentat al edifici abont s'allogen els soldats del Maghzen que mana'l kaid Bendaham.

Aquest, creient que anaven a agafar-lo, s'ha refugiat al consell de França.

Els espanyols han nantat als soldats del Maghzen.

De Mequinez

Paris, 6, 1124 nit.

Mequinez, 29.— El general Moirer ha sortit de El Hajeb, tornant a Mequinez, en una jornada.

D'Arçila

Paris, 6, 1135 nit.

Arçila, 5.— Les tropes espanyoles han acampat al Sok de Eleta de Raissana.

El tinent coronel Silvestre, ab una petita escolta, ha vingut a visitar al Raisuli.

Les tropes espanyoles marxaran demà, al matí, cap a Alcázar.

Les negociacions

Paris, 6, 1157 nit.

Viena.— La «Allgemeine Zeitung» diu que no hi haurà una nova conferencia internacional sobre la qüestió del Marroch.

Les negociacions tindran lloch entre Alemanya, França, Espanya i Anglaterra i els resultats seran comunicats a les altres potencies.

Informació estrangera

A l'Assamblea portuguesa

Lisbon, 6, 820 nit.

A l'Assamblea Nacional Constituent, el diputat Eduard Abreu ha proposat que's suspengui la sessió, per mitja hora, en senyal de dol per la mort de la ex-Reina Maria Pia.

En Bernad Machado s'ha mostrat conforme ab aquesta proposició.

Alguns diputats s'hi han oposat, originant un vot incert, que ha degenerat en vertible caos.

Per fi, l'Assamblea ha acordat lo proposat pel senyor Abreu, suspentent la sessió per mitja hora.

Al renouar la sessió, ha començat la discussió del projecte de Constitució.

A la Cambra francesa

Paris, 6, 830 nit.

A la Cambra dels Diputats, continuant la discussió del projecte de reforma electoral, M. Painlevé, apra una esmena relativa a la divisió electoral dels departaments i a la repartició de les actes de diputat entre les circumscripcions.

M. Caillaux demana que s'apaci la discussió, per que'l Govern pugui estudiar les conseqüències d'aquesta esmena i presentar novament redactat l'article corresponent del projecte que se'reprengui les sessions de la Cambra.

Per 303 vots contra 251 es rehusat l'apacament.

M. Dalmier passa a favor de la esmena de M. Painlevé.

La Cambra apra aquesta esmena, que diu: «Cada departament forma una circumscripció electoral; i quan el número de diputats a elegir es superior al nombre de departaments forma dues circumscripcions».

Seguidament s'aprava'l paragraf fixant la repartició d'actes entre les circumscripcions, i s'acaba la sessió.

